

Čtvrtek 16. ledna 2020

P9_TA(2020)0015

COP15 k Úmluvě o biologické rozmanitosti (Kunming 2020)

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. ledna 2020 o 15. zasedání konference smluvních stran (COP15) Úmluvy o biologické rozmanitosti (2019/2824(RSP))

(2021/C 270/11)

Evropský parlament,

- s ohledem na přezkum strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období a na své usnesení ze dne 2. února 2016 o přezkumu strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti v polovině období ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. listopadu 2017 o akčním plánu pro přírodu, lidi a hospodářství ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2018 o 14. zasedání konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti (COP14) ⁽³⁾,
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 20. května 2015 nazvanou „Stav přírody v Evropské unii: zpráva o stavu a trendech u typů stanovišť a druhů, na které se vztahuje směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích, za období 2007–2012, jak se požaduje podle článku 17 směrnice o stanovištích a článku 12 směrnice o ptácích“ (COM(2015)0219),
- s ohledem na směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky ⁽⁴⁾ (směrnice o mořském prostředí),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽⁵⁾ (rámcová směrnice o vodě),
- s ohledem na zprávu platformy IPBES z 31. května 2019 o globálním posouzení biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb,
- s ohledem na červený seznam ohrožených druhů Mezinárodního svazu ochrany přírody,
- s ohledem na Métskou chartu o biologické rozmanitosti ze dne 6. května 2019,
- s ohledem na Agendu OSN pro udržitelný rozvoj 2030, na cíle udržitelného rozvoje a na diskusní dokument Komise ze dne 30. ledna 2019 s názvem „Směřování k udržitelné Evropě do roku 2030“ (COM(2019)0022),
- s ohledem na zvláštní zprávu Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) o změně klimatu, desertifikaci, degradaci půdy, udržitelném hospodaření s půdou, potravinovém zabezpečení a tocích skleníkových plynů v suchozemských ekosystémech, zvláštní zprávu tohoto panelu ze dne 25. září 2019 o oceánech a kryosféře v měnícím se klimatu a na jeho zvláštní zprávu s názvem „Globální oteplení o 1,5 °C“, jakož i na jeho pátou hodnotící zprávu a souhrnnou zprávu ze září 2018,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 31.1.2018, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 356, 4.10.2018, s. 38.

⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2018)0431.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

Čtvrtek 16. ledna 2020

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. července 2019 s názvem „Posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů“ (COM(2019)0352) a její sdělení ze dne 20. září 2013 s názvem „Nová strategie EU v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví“ (COM(2013)0659),
 - s ohledem na zprávu Organizace OSN pro výživu a zemědělství z roku 2019 nazvanou „Stav celosvětové biologické rozmanitosti pro výživu a zemědělství“,
 - s ohledem na prohlášení, které dne 15. října 2019 učinil vysoký komisař OSN pro lidská práva na Třetím výboru Valného shromáždění OSN v New Yorku,
 - s ohledem na Pekingskou výzvu týkající se zachování biologické rozmanitosti a změny klimatu ze dne 6. listopadu 2019,
 - s ohledem na zprávu Evropské agentury pro životní prostředí ze dne 4. prosince 2019 nazvanou „Evropské životní prostředí – stav a výhled 2020“ (SOER 2020);
 - s ohledem na návrh usnesení Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin,
 - s ohledem na čl. 132 odst. 2 jednacího řádu,
 - s ohledem na otázky položené Komisi a Radě týkající se 15. zasedání konference smluvních stran (COP15) Úmluvy o biologické rozmanitosti, které se bude konat v roce 2020 v čínském Kchun-mingu (O-000044/2019 a O-000043/2019),
- A. vzhledem k tomu, že posláním strategického plánu pro biologickou rozmanitost na období 2011–2020 je „přijmout účinná a rychlá opatření k zastavení úbytku biologické rozmanitosti s cílem zajistit, aby ekosystémy byly do roku 2020 odolné a nadále poskytovaly základní služby, a zajišťovaly tak a chránily rozmanitost života na této planetě a přispívaly k blahobytu jejích obyvatel a k vymýcení chudoby“;
- B. vzhledem k tomu, že vizí týkající se biologické rozmanitosti do roku 2050 (dále jen „vize 2050“), která byla přijata v rámci Úmluvy o biologické rozmanitosti (dále jen „úmluva CBD“), je „život v souladu s přírodou“, v jehož rámci „má být do roku 2050 biologická rozmanitost ceněna, chráněna, obnovována a užívána rozumným způsobem a mají se udržovat ekosystémové služby a zdraví planety, jakož i vytvářet přínosy, které budou zásadní pro všechny lidi“ a pro budoucí generace;
- C. vzhledem k tomu, že se vize 2050 přijatá v rámci úmluvy CBD opírá o pět obecných cílů, které rovněž tvoří rámec pro aičíjské cíle v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020: a) řešit základní příčiny úbytku biologické rozmanitosti tím, že se téma biologické rozmanitosti začlení do činnosti všech oblastí veřejné správy a společnosti; b) omezit přímé tlaky na biologickou rozmanitost a podporovat udržitelné využívání; c) zlepšit stav biologické rozmanitosti ochranou ekosystémů, druhů a genetické rozmanitosti; d) zvýšit přínos biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb pro všechny a e) zlepšit provádění pomocí participativního plánování, správy znalostí a budování kapacit;
- D. vzhledem k tomu, že – jak bylo zdůrazněno v globálním posouzení biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb vypracovaném Mezivládní vědecko-politickou platformou pro biologickou rozmanitost a ekosystémové služby (IPBES) – současné negativní trendy v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů oslabí plnění 80 % posuzovaných cílů udržitelného rozvoje, které se týkají chudoby, hladu, zdraví, vody, měst, klimatu, oceánů a půdy; vzhledem k tomu, že se předpokládá, že budou zasaženy v první řadě a vážněji původní obyvatelé a mnohé z nejchudších komunit na světě; vzhledem k tomu, že ztráta a pokles biologické rozmanitosti proto musí být chápány nejen jako otázky životního prostředí, ale také jako otázky rozvojové, hospodářské, sociální a morální;
- E. vzhledem k tomu, že masivní využívání širokospektrých systémových herbicidů, jako je glyfosát, je přímo odpovědné za dramatický úbytek biologické rozmanitosti;
- F. vzhledem k tomu, že podle Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) a Mezivládní vědecko-politické platformy pro biologickou rozmanitost a ekosystémové služby neexistují žádná trvalá řešení pro boj proti změně klimatu, nebudou-li ve větší míře uplatňována soudržná a účinná řešení blízka přírodě;

Čtvrtek 16. ledna 2020

- G. vzhledem k tomu, že změna klimatu je považována za hnací sílu nárůstu extrémních povětrnostních jevů způsobujících přírodní katastrofy po celém světě, včetně ničivých požárů;
- H. vzhledem k tomu, že Nagojský protokol o přístupu a sdílení přínosů poskytuje transparentní právní rámec pro spravedlivé a rovnocenné sdílení přínosů vyplývajících z používání genetických zdrojů a souvisejících tradičních poznatků;
- I. vzhledem k tomu, že strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 má za cíl zastavit úbytek biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb v EU a pomoci zastavit úbytek biologické rozmanitosti v celosvětovém měřítku do roku 2020;
- J. vzhledem k tomu, že orgány EU a členské státy přijaly Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 a jejich sedmáct cílů udržitelného rozvoje a jsou plně odhodlány je provádět;
- K. vzhledem k tomu, že Komise zvolená na období 2019–2024 ve svých politických směrech uvedla, že její ambicí je, aby EU spolupracovala se svými světovými partnery s cílem omezit ztrátu biologické rozmanitosti v nadcházejících pěti letech;
- L. vzhledem k tomu, že lesy jsou pro životy na celém světě nepostradatelné a ačkoli pokrývají pouze 30 % pevninské části Země, představují 80 % její biologické rozmanitosti;
- M. vzhledem k tomu, že změnou klimatu jsou ohroženy stanoviště a druhy, o čemž svědčí úhyn většiny korálů Velkého bariérového útesu v Austrálii a extrémní povětrnostní jevy, jako jsou například ničivé lesní požáry v Austrálii, které již zabily více než jednu miliardu zvířat; vzhledem k tomu, že ochrana přírody a zastavení ztráty biologické rozmanitosti mají zásadní význam pro zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně;
- N. vzhledem k tomu, že byly překročeny čtyři z devíti mezí naší planety, jak je definovalo Stockholmské centrum pro odolnost;

Obecné poznámky

- se znepokojením konstatuje, že platforma IPBES ve své zprávě o globálním posouzení biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb jednoznačně poukazuje na rozsah ekologické krize a potřebu vyvinout rychlé a společné úsilí o transformační změnu, vzhledem k tomu, že se stav přírodního prostředí celosvětově zhoršuje rychlostí doposud v dějinách lidstva nevídanou, tempo vymírání druhů zrychluje a přibližně jednomu milionu zvířecích a rostlinných druhů hrozí vyhytnutí, což má závažné důsledky pro lidi na celém světě a ovlivní životy budoucích generací;
- je mimořádně znepokojen dalšími tlaky, jež pro biologickou rozmanitost představuje změna klimatu na pevnině, jak se uvádí ve zvláštní zprávě panelu IPCC ze dne 8. srpna 2019; je mimořádně znepokojen poklesem populací mořských savců a dalších populací ryb i dramatickým úbytkem korálových útesů, o němž pojednává zvláštní zpráva panelu IPCC ze dne 24. září 2019, přičemž ve zvláštní zprávě o globálním oteplení o 1,5 °C stojí, že podle scénáře oteplení o 2 °C zanikne více než 99 % korálových útesů;
- je mimořádně znepokojen informacemi obsaženými ve zprávě o oceánu a kryosféře v měnícím se klimatu, kterou zveřejnil panel IPCC, jehož odborníci tvrdí, že změna klimatu je jedním z hlavních přímých faktorů ztráty biologické rozmanitosti, a zdůrazňují, že podle předpokladů budou její negativní účinky na přírodu a biologickou rozmanitost, ekosystémové služby, oceány a potravinovou bezpečnost v následujících desetiletích čím dál výraznější; zdůrazňuje, že panel IPCC upozorňuje na to, že na zdraví oceánů a mořských ekosystémů má v současnosti vliv globální oteplování, znečištění, nadměrné využívání mořské biologické rozmanitosti, zvyšování hladiny moří, acidifikace, odkysličování, mořské vlny veder, nebývalé tání ledovců a mořského ledu, eroze pobřeží, častější přírodní katastrofy, které ovlivňují mořské a pobřežní ekosystémy tím, že mění jejich fungování a urychlují pokles populací mořských savců a rybích druhů, a rovněž dramatický zánik korálových útesů a mangrovových porostů; připomíná, že oceány jsou součástí řešení, které by mohlo zmírnit dopady změny klimatu a napomoci přizpůsobení; vyzývá proto EU, aby oceánům udělila ve strategii v oblasti biologické rozmanitosti prioritu, a žádá všechny stran Úmluvy o biologické rozmanitosti (dále jen „strany“), aby uznaly oceány jako společný statek lidstva a aby vypracovaly nový přístup, který bude klást individuální a kolektivní povinnosti vysoko nad rámec tradičních zásad svobody a vlastnictví oceánů, s cílem zajistit jejich zachování;

Čtvrtek 16. ledna 2020

4. domnívá se, že čelíme environmentální krizi, která vyžaduje významné kroky na úrovni EU i na celosvětové úrovni; vyzývá Komisi, aby vedle změny klimatu udělila v rámci Zelené dohody pro Evropu hlavní prioritu ochraně přírody a její obnově;
5. je znepokojen tím, že aičijských cílů v oblasti biologické rozmanitosti nebude za současné trajektorie úbytku biologické rozmanitosti do roku 2020 dosaženo, a opětovně vyzývá všechny smluvní strany, aby na tomto poli naléhavě vynaložily intenzivnější úsilí; vyjadřuje politování nad tím, že EU nesměruje k dosažení svého hlavního cíle, jímž je zastavení úbytku biologické rozmanitosti a degradace ekosystémů do roku 2020; naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby se zavázaly k přijetí okamžitých, podstatných a dodatečných závazných opatření v zájmu zachování a obnovy biologické rozmanitosti, aby byly splněny globální a unijní cíle a aby tak přispěly ke splnění aičijských cílů;
6. připomíná, že biologická rozmanitost a zdravé ekosystémy, včetně oceánů, které absorbují více než 25 % emisí CO₂, a jsou hlavním poskytovatelem kyslíku, jsou klíčem k naplnění cílů vytyčených Pařížskou dohodou a k posílení odolnosti a EU vůči změně klimatu a schopnosti přizpůsobit se této změně; s politováním konstatuje, že pouhých 7 % oceánů je formálně chráněno; připomíná, že pro zachování biologické rozmanitosti je důležité rozvíjet a provádět řešení založená na přírodě a současně zmírňovat změnu klimatu a přizpůsobovat se jí, zejména pokud jde o vstřebávání uhlíku; vyzývá proto ke zlepšení soudržnosti a součinnosti mezi všemi třemi úmluvami z Ria ⁽⁶⁾ a k jejich lepšímu sladění s Agendou OSN pro udržitelný rozvoj 2030; vyzývá Komisi, aby do svých politik v oblasti klimatu plně začlenila otázku biologické rozmanitosti;
7. vítá Pekingskou výzvu týkající se zachování biologické rozmanitosti a změny klimatu ze dne 6. listopadu 2019;
8. zdůrazňuje, že zvláště v odvětví bioekonomiky, jež může hrát ústřední úlohu v přechodu ke klimaticky neutrálnímu hospodářství, pokud neohrožuje kvalitu ekosystémů, by se mělo vždy zabránit vzájemným kompromisům mezi ochranou klimatu a ochranou biologické rozmanitosti; vyjadřuje znepokojení nad tím, že se v nedávných politických diskusích takovéto kompromisy dostatečně neodrážejí; vyzývá Komisi a všechny zúčastněné strany, aby rozvíjely jednotný přístup a rozvíjely skutečně udržitelné biohospodářství založené na ochraně přírody a další řešení vycházející z ekosystému vzhledem k tomu, že takový přístup přináší nejlepší výsledky jak pro klima, tak pro biologickou rozmanitost;
9. zdůrazňuje, že biologická rozmanitost není nutná pouze pro výrobu potravin, paliva nebo léčiv, ale že je rovněž, spolu se zdravým životním prostředím, důležitá pro dlouhodobý hospodářský rozvoj;
10. vítá závazky přijaté Ursulou von der Leyenovou v politických pokynech pro Komisi na období 2019–2024 a v pověřovacím dopise zasláném dne 10. září 2019 komisaři pro životní prostředí a oceány, na jejichž základě má být v prvních 100 dnech fungování nové Komise předložena ambiciózní strategie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 jako součást Zelené dohody pro Evropu, a vítá rovněž její záměr zajistit, aby EU na zasedání konference smluvních stran úmluvy CBD v roce 2020 vystupovala jako globální vedoucí síla, jak tomu bylo na pařížské klimatické konferenci v roce 2015; zdůrazňuje, že jde pro novou Komisi o vysokou prioritu a že je třeba, aby EU před konferencí COP15 oživila celosvětové ambice v oblasti biologické rozmanitosti; vyzývá Komisi, aby se s ohledem na celosvětovou krizi v oblasti biologické rozmanitosti, na niž poukazuje nedávná zpráva platformy IPBES, uplatnila nový přístup a odklonila se od dobrovolných závazků a navrhla ambiciózní a inkluzivní strategii v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, která by pro EU a její členské státy zavedla právně závazné cíle, včetně specifických cílů pro dosažení nejméně 30 % chráněných suchozemských a mořských oblastí a pro obnovení nejméně 30 % poškozených ekosystémů na úrovni Unie do roku 2030;
11. domnívá se, že v této nové strategii by měla být věnována zvláštní pozornost obnově ekosystémů, přírodních stanovišť a druhů, zejména prostřednictvím výzkumu a inovací, které budou podporovat zavádění ekologické ekonomiky ve všech odvětvích, což je klíčové k dosažení cílů v oblasti biologické rozmanitosti;
12. žádá Komisi a členské státy, aby vyzvaly COP15 k přijetí ustanovení o mapování terénu, posuzování technologií a monitorování nového technického vývoje, včetně vývoje vycházejícího ze syntetické biologie;

⁽⁶⁾ Úmluva o biologické rozmanitosti, Úmluva OSN o boji proti desertifikaci a Rámcová úmluva OSN o změně klimatu.

Čtvrtek 16. ledna 2020

13. žádá Komisi a členské státy, aby vyzvaly na COP15 k zavedení globálního moratoria na uvolňování organismů vzniklých technologií genového tahu do přírody, včetně pokusů v terénních podmínkách, s cílem zabránit tomu, aby byly nové technologie předčasně uvolněny, a zajistit, aby byla dodržena zásada předběžné opatrnosti obsažená ve Smlouvě o fungování Evropské unie i v Úmluvě o biologické rozmanitosti;

14. zdůrazňuje, že ochrana a zachování celosvětové biologické rozmanitosti je zásadní výzvou, a tedy strategickým zájmem EU, kterému by se mělo dostat nejvyšší politické pozornosti; vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně navázaly spolupráci se třetími zeměmi, především pomocí svých nástrojů vnější činnosti, jako je nástroj pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci (NDICI), s cílem podpořit a stanovit cíle pro opatření a řízení v oblasti ochrany, zachování a obnovy biologické rozmanitosti, zejména pokud jde o všechny mnohostranné a obchodní dohody a opatření proti nedodržování předpisů; vyzývá proto Komisi, aby do všech svých budoucích obchodních dohod začlenila závazné a vymáhateľné kapitoly o obchodu a udržitelném rozvoji;

15. připomíná svůj postoj ke skutečnosti, že NDICI by měl věnovat 45 % svých prostředků na investice přispívající ke klimatickým cílům, k řízení v oblasti životního prostředí a k jeho ochraně, k biologické rozmanitosti a boji proti desertifikaci;

16. zdůrazňuje, že je zapotřebí uceleného víceúrovňového řídicího a správního přístupu, který řeší otázku ochrany, zachování, obnovy a udržitelného využívání biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb; vyzývá EU a členské státy, aby byly i nadále pevně odhodlány hlouběji naplňovat úmluvu CBD, zaujaly vedoucí postavení při přípravě rámce na období po roce 2020, zejména v době předcházející konferenci COP15, aby se zavázaly k cíli v oblasti biologické rozmanitosti, jež by byl ekvivalentem cíle omezení zvýšení teploty na 1,5 °C přijatého Pařížskou dohodou v oblasti klimatu, a aby transparentně vymezily své vize a priority ohledně celosvětového rámce pro biologickou rozmanitost na období po roce 2020;

17. připomíná, že zachování biologické rozmanitosti a ekosystémů je ve své podstatě provázáno s naplňováním cílů udržitelného rozvoje a je pro tyto cíle klíčové; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby Komise a členské státy účinně začleňovaly téma přírody a biologické rozmanitosti s cíli v oblasti biologické rozmanitosti do činností ve všech odvětvích, aby tak změnilly stávající ekonomický model směrem k větší udržitelnosti se zohledněním ekologické stopy EU, a aby posílily ucelenost politiky v oblasti životního prostředí ve všech vnitřních i vnějších politikách EU, včetně zemědělství, rybolovu, obnovitelné energie, dopravy, obchodu a víceletého finančního rámce na období 2021–2027; domnívá se, že je zapotřebí větší spolupráce ve všech odvětvích, jež by umožnila lépe začlenit ochranu, zachování a obnovu biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že by se měla věnovat zvláštní pozornost životnímu cyklu zboží od jeho vývoje po spotřebu a ochraně přírodních zdrojů a biologické rozmanitosti a že by se měly zohledňovat kumulované dopady včetně dopravy;

18. je přesvědčen, že je zcela zásadní, aby se dlouhodobě strategicky řešily klíčové příčiny úbytku biologické rozmanitosti, neprodleně se určily a zabezpečily významné a strategické „hotspoty“ pro služby v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů, jakož i vzácné ekosystémy, a to s ohledem na citlivý charakter daného prostoru, výskyt ohrožených druhů, nedostatečné poznatky nebo účinné řízení, stejně jako s ohledem na přítomnost běžných druhů klíčových pro ekologické procesy, a dále je přesvědčen, že je zapotřebí omezit úbytek biologické rozmanitosti a negativní dopady na území a životy původního obyvatelstva a místních komunit;

19. vyzývá Komisi a členské státy, aby přiměly COP15 zajistit, že bude požadován a získán svobodný, předchozí a informovaný souhlas původního obyvatelstva a místních komunit před uvolněním jakýchkoli technologií, jež mohou mít dopad na jejich tradiční znalosti, inovace, praktiky, obživu a užívání půdy, zdrojů a vody; zdůrazňuje, že před zaváděním jakýkoli takových technologií musí být umožněna účast a zapojení všem komunitám, jichž se to případně týká;

20. znovu opakuje, že přestože je obnova důležitá, členské státy ji nadále v souvislosti s bonnskou výzvou téměř ignorují;

21. zdůrazňuje, že naléhavá situace v oblasti klimatu a důsledky masového úbytku biologické rozmanitosti představují závažnou hrozbu pro lidská práva; připomíná, že bez zdravého životního prostředí jsou ohrožena základní lidská práva na život, potravu a nezávadnou vodu; vyzývá Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby spolupracovaly na vytvoření strategie EU na ochranu práva na zdravé životní prostředí a aby přitom úzce spolupracovaly se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, jako je Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR), který nedávno zahájil společnou strategii s programem OSN pro životní prostředí (UNEP);

Čtvrtek 16. ledna 2020

Provádění úmluvy a strategického plánu pro biologickou rozmanitost na období 2011–2020

22. vítá rozhodnutí přijaté na 14. zasedání smluvních stran v Egyptě, které těmto stranám naléhavě ukládá mimo jiné, aby podstatným způsobem urychlily své kroky při provádění plánu pro biologickou rozmanitost na období 2011–2020 a zvážily, zda by nebylo vhodné provést posouzení stavu biologické rozmanitosti a ekosystémových funkcí a služeb na státní úrovni; považuje za mimořádně důležité, aby se intenzivněji usilovalo o realizaci strategického plánu pro biologickou rozmanitost na období 2011–2020, kladl se důraz na dosažení cílů z Aiči v oblasti biologické rozmanitosti a Nagojského protokolu o přístupu a sdílení přínosů a vypracoval se ambiciózní strategický plán a mechanismus jeho naplňování, jež by formálně zahrnoval místní a regionální orgány, pro období po roce 2020 a s ohledem na scénář do roku 2050, který bude brát v úvahu nové výzvy v oblasti biologické rozmanitosti v souladu s Agendou pro udržitelný rozvoj do roku 2030;

23. se znepokojením konstatuje, že podle hodnocení⁽⁷⁾ stavu zachování druhů a typů stanovišť významných z hlediska ochrany přírody v EU vykazuje pouze 7 % mořských druhů a 9 % mořských typů stanovišť „příznivý stav z hlediska ochrany“ a že 27 % hodnocených druhů a 66 % hodnocených typů stanovišť vykazuje „nepříznivý stav z hlediska ochrany“; dále zdůrazňuje, že podle těchto hodnocení vykazuje populace 48 % mořských živočišných a rostlinných druhů, u nichž je trend vývoje znám, za poslední desetiletí setrvalý pokles, čímž se zvyšuje riziko vyhynutí sledovaných druhů;

Celosvětový rámec pro biologickou rozmanitost na období po roce 2020

24. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo na 14. zasedání smluvních stran ve vztahu k celkovému a participativnímu postupu pro vypracování celosvětového rámce pro biologickou rozmanitost na období po roce 2020; vyjadřuje podporu Métské chartě o biologické rozmanitosti, která byla přijata skupinou G7;

25. zdůrazňuje nutnost toho, aby byl rámec pro biologickou rozmanitost na období po roce 2020 ambicióznější, inkluzivnější a aby účinněji fungoval; vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily mechanismy provádění Úmluvy o biologické rozmanitosti a aktivně se zabývaly vývojem ambiciózních, právně závazných cílů, podrobného časového harmonogramu, jasných ukazatelů výkonnosti, sledovacích nástrojů a mechanismů vzájemného hodnocení / oznamování založených na společných normách, ideálně ve spolupráci s nižšími než národními orgány státní správy, aby se zajistila naprostá transparentnost a plná odpovědnost vůči smluvním stranám a zvýšila se celková efektivita příštího celosvětového strategického plánu pro biologickou rozmanitost;

26. zdůrazňuje, že k ochraně a zastavení současného úbytku celosvětové biologické rozmanitosti i k obnově všech jejích prvků je zapotřebí mezinárodního rámce ve formě právně závazné úmluvy; domnívá se, že takový rámec musí být založen na konkrétních, měřitelných a kvantifikovatelných, ambiciózních, realistických, odvětvových a časově ohraničených cílech a pevných závazcích, které se budou skládat z posílené národní strategie a akčních plánů pro problematiku biologické rozmanitosti a dalších vhodných nástrojů, jako jsou akční plány na nižší než celostátní úrovni, finanční závazky a solidnější záruky budování kapacit, a z pětiletého monitorovacího a přezkumného mechanismu s důrazem na to, aby ambice postupně vzrůstaly; zdůrazňuje potřebu pravidelných zpráv smluvních stran a harmonizovaného shromažďování a zpracovávání srovnatelných a ucelených údajů v zájmu řádného monitorovacího postupu;

27. vyzývá Komisi a členské státy, aby požadovaly, aby globální rámec pro biologickou rozmanitost na období po roce 2020 obsahoval jako základní pilíře zásadu předběžné opatrnosti, přístup založený na právech a mapování terénu a technologické posuzování a monitorování při přijímání nových technologií;

28. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly stanovení nového globálního cíle, který by zvrátil pokles biologické rozmanitosti na celosvětové úrovni do roku 2030, umožnil obnovu přírody ku prospěchu všech a který by přispíval k ochraně biologické rozmanitosti, zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně, k boji proti dezertifikaci a znehodnocování půdy i potravinovému zabezpečení; vyzývá EU, aby při jednáních prosazovala zvýšení úrovně ambicí a případně vyzývala k ochraně poloviny planety do roku 2050; je toho názoru, že v rámci na období po roce 2020 by měl být zakotven jasný celosvětový cíl do roku 2030 zachovat alespoň 30 % přírodních rezervací a obnovit alespoň 30 % zničených ekosystémů, u nichž je obnova možná, a že obdobné cíle by měla EU stanovit na vnitřní úrovni;

(7) Regionální hodnotící zpráva o biologické rozmanitosti a ekosystémových službách pro Evropu a Střední Asii https://www.ipbes.net/system/tdf/downloads/spm_2b_eca_digital_20180622.pdf?file=1&type=node&id=28318

Čtvrtek 16. ledna 2020

29. zdůrazňuje, že mezinárodní úsilí a dohody budou naplněny pouze v případě, že se aktivně zapojí všechny zúčastněné strany; vyzývá k tomu, aby v zájmu splnění závazků celosvětového rámce pro biologickou rozmanitost po roce 2020 vznikla koalice zúčastněných stran ze soukromého i veřejného sektoru; poukazuje na užitečnost „agendy řešení“, která byla vypracována v rámci Pařížské dohody s cílem připravit pozitivní agendu pro všechny zúčastněné strany spjatou s Rámcovou úmluvou OSN o změně klimatu, a vyzývá k tomu, aby do rámce pro období po roce 2020 byly zařazeny obdobné iniciativy;

30. zdůrazňuje, že je důležité minimalizovat časové prodlevy, které by mohly nastat mezi přijetím celosvětového rámce pro biologickou rozmanitost na období po roce 2020 a jeho převedením do vnitrostátních cílů pro biologickou rozmanitost a akčních plánů na nižší než celostátní úrovni, aby se předešlo zpoždění při přijímání konkrétních kroků k zastavení úbytku biologické rozmanitosti;

Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030

31. naléhavě vyzývá Komisi, aby navrhla strategii, která bude řešit hlavní příčiny úbytku biologické rozmanitosti, a to v Unii i na celém světě;

32. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily soulad strategie „od zemědělce ke spotřebiteli“ a cíle nulového znečištění se společnou zemědělskou politikou po roce 2020, a to zejména s ohledem na snižování použití pesticidů;

33. vyzývá Komisi a Evropskou investiční banku (EIB), aby do svých finančních nástrojů zahrnuly i prvky prověřování z hlediska biologické rozmanitosti, a zabránily tak nepříznivým dopadům na biologickou rozmanitost; vyzývá EIB, aby své environmentální a sociální normy aktualizovala v souladu s ustanoveními strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030;

34. vyzývá ke stanovení právně závazného cíle pro celou EU, pokud jde o obnovení poškozených přírodních stanovišť do roku 2030 prostřednictvím obnovy přírodních lesů, rašelinišť, záplavových území, mokřadů, biologicky rozmanitých travinných porostů, pobřežních zón a mořských oblastí; vyjadřuje politování nad tím, že strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 nesplnila cíl obnovit 15 % poškozených ekosystémů;

35. naléhavě vyzývá Komisi a EIB, aby do své vnější činnosti, zejména do svého nástroje financování vnější činnosti, začlenily prověřování z hlediska biologické rozmanitosti, a zajistily tak, aby žádné fondy ani systém financování EU nepřispívaly k čistému úbytku biologické rozmanitosti;

36. je toho názoru, že globální ambice EU budou muset být v souladu s jejími interními opatřeními, která EU přijme v rámci své strategie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030;

37. vyzývá Komisi, aby zohlednila i omezení globální stopy EU, které by mělo být významným prvkem strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, a zabránila tak rozporům mezi jejími interními a mezinárodními opatřeními;

Hospodářské faktory a financování

38. vítá dohodu o navýšení investic do přírody a lidí do roku 2020 i v následujícím období, kterou na 14. zasedání konference smluvních stran přijali představitelé vlád 196 zemí; zdůrazňuje, že hospodářský růst může napomoci udržitelnému rozvoji pouze tehdy, pokud vůbec nepovede k úbytku biologické rozmanitosti ani ke zhoršení schopnosti přírody přispívat k dobrým životním podmínkám lidí;

39. upozorňuje na to, že je nutné na biologickou rozmanitost vyčlenit přiměřené a dostatečné prostředky; žádá, aby byla opatření na zlepšení biologické rozmanitosti a zajištění odolnosti vůči změně klimatu zahrnuta do příštího VFR a aby se hledisko biologické rozmanitosti více uplatňovalo ve všech oblastech politiky, tak aby se dosáhlo významného a pozitivního účinku pro naplňování vize 2050; vyzývá Komisi a Radu, aby stanovily jasný cíl určující výdaje na začlenění tématu biologické rozmanitosti do VFR, který bude minimálně ve výši 10 %, a to nad rámec výdajů na začleňování problematiky týkající se klimatu; zdůrazňuje rovněž, že je třeba zavést transparentnější, komplexnější a přísnější metodiku pro sledování výdajů na biologickou rozmanitost a změnu klimatu; opakuje své výzvy k tomu, aby se přinejmenším zdvojnásobila úroveň současného financování programu LIFE; dále žádá, aby se postupně ukončilo vyplácení škodlivých subvencí a zajistila se soudržnost všech fondů a programů EU tak, aby žádné výdaje z rozpočtu EU nepřispívaly k úbytku biologické rozmanitosti;

Čtvrtek 16. ledna 2020

40. zdůrazňuje, že začleňování problematiky biologické rozmanitosti musí být doprovázeno shromažďováním údajů; se znepokojením konstatuje, že základní výzkum, včetně taxonomie, která má pro tento účel zásadní význam, je významně podfinancován a v rámci financování politik a výzkumu se mu nedostává dostatečné podpory; vyzývá k přidělení odpovídajících finančních prostředků z programu Horizont Evropa na základní výzkumné projekty a budování kapacit a k tomu, aby byla za tímto účelem použita osa technické pomoci z jiných fondů EU;

41. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily zavedení dalších mezinárodních finančních mechanismů na ochranu a zachování biologické rozmanitosti propojených s Úmluvou OSN o biologické rozmanitosti a vyvinuly při tom maximální úsilí o začlenění hlediska biologické rozmanitosti do stávajících fondů; konstatuje, že hospodářská činnost může být významným faktorem přispívajícím k celosvětovému úbytku biologické rozmanitosti a ke ztrátě přírodního kapitálu; vyzývá proto podniky a finanční instituce, aby převzaly a sdílely pevné závazky ve vztahu k biologické rozmanitosti a přispívaly k jejímu prospěchu, a to i ověřováním dopadů jejich činnosti na tuto oblast, a vyzdvihuje význam pákového efektu, který v tomto směru mají soukromé finanční iniciativy; vyjadřuje politování nad tím, že soubory údajů o finančních tocích ve prospěch biologické rozmanitosti, které pocházejí z domácích a mezinárodních veřejných a soukromých zdrojů, jsou nesourodé, což ohrožuje sledovací systémy a systémy pro podávání zpráv a negativně ovlivňuje jakoukoli potenciální reformu; vyzývá proto Komisi, členské státy a EIB, aby vypracovaly jednotné normy pro soubory údajů o finančních tocích souvisejících s biologickou rozmaností; zdůrazňuje, že budoucí plán udržitelného financování bude muset účastníkům finančního trhu pomoci pochopit rizika spojená se ztrátou biologické rozmanitosti tím, že do požadavků na zveřejňování finančních informací zahrne biologickou rozmanitost;

42. zdůrazňuje význam zvyšování investic, mimo jiné do přírodních řešení a odpovídajících iniciativ, které budou pozitivně přispívat jak k biologické rozmanitosti, tak i k opatřením v oblasti klimatu, čímž zároveň sníží dopad změny klimatu na biologickou rozmanitost, přičemž podtrhuje, že je také třeba postupně ukončit investice s nepříznivým dopadem na životní prostředí; připomíná, že převážná část investic provedených v rámci Pařížské dohody musí být použita k zachování a obnově biologické rozmanitosti; vyjadřuje politování nad tím, že i když mají přírodní řešení v oblasti klimatu značný potenciál, je na úsilí o pozemní pohlcování uhlíku věnováno pouze 2,5 % z celkového rozpočtu na zmírňování změny klimatu; vyzývá k tomu, aby bylo ve zvýšené míře využíváno financování z EU i na mezinárodní úrovni na ochranu a obnovu přírodních ekosystémů jako způsobu, jak dosáhnout sdílených přínosů pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně;

43. vítá rozhodnutí skupiny EIB sladit všechny své finanční aktivity s cíli vytyčenými Pařížskou dohodou a vynakládat nejméně 50 % finančních prostředků EIB na opatření v oblasti klimatu; vyzývá EIB, aby ve svém finančním portfoliu nadále rozšiřovala opatření na ochranu a zachování biologické rozmanitosti; vyzývá Komisi, aby spolupracovala s členskými státy a finančním odvětvím na sladění jejich činností s Pařížskou dohodou a zajištění toho, aby transakce a investice na úrovni EU i mimo ni byly prověřovány z hlediska klimatu a biologické rozmanitosti;

44. poukazuje na to, že mezinárodní organizace jako Mezinárodní měnový fond (MMF), Program OSN pro životní prostředí a OECD se shodují na tom, že k zásadním nástrojům k řešení problémů v oblasti životního prostředí, jako je úbytek biologické rozmanitosti, patří ekologické daně; vítá iniciativy, které přispívají k výměně poznatků a k dialogu o ekologické fiskální reformě, jako je například síť pro ekologickou fiskální politiku, kterou provozuje Program OSN pro životní prostředí a Mezinárodní měnový fond (MMF); připomíná aičijský cíl č. 3 a upozorňuje na to, že k ochraně a udržitelnému využívání biologické rozmanitosti jsou zapotřebí pozitivní pobídky, a poukazuje také na cíl udržitelného rozvoje č. 15 a na to, že na ochranu a udržitelné využívání biologické rozmanitosti a ekosystémů je třeba uvolnit a výrazně navýšit finanční prostředky ze všech zdrojů; zdůrazňuje proto, že existuje velký potenciál spravedlivých ekologických daní, které by byly v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a sloužily k omezení ekologických škod a vytváření finančních zdrojů na ochranu přírody; vyzývá EU a její členské státy, aby přeorientovaly své daňové systémy směrem k širšímu využití ekologických daní;

45. se znepokojením konstatuje, že s úsilím o zvrácení nepříznivého trendu snižování biologické rozmanitosti souvisí pouze 8,3 % celkových finančních závazků, což je nejnižší procentní podíl od roku 2015, a to navzdory bezprecedentní a zrychlující se míře vymírání druhů; vyzývá Komisi, aby zvýšila prostředky na zajištění dlouhodobé a soudržné ochrany biologické rozmanitosti v celé EU; trvá na tom, že by se příští VFR měl opírat o solidní metodiku, která umožní sledovat biologickou rozmanitost a bránit riziku nadhodnocování opatření k její ochraně;

Lesnictví, zemědělství, rybolov a půda

46. zdůrazňuje, že zemědělství a rybolov, zdravá půda a zachování biologické rozmanitosti spolu úzce souvisejí; konstatuje, že neudržitelné zemědělství, lesnictví a rybolov mají na biologickou rozmanitost negativní vliv; zdůrazňuje však, že udržitelné zemědělství, lesnictví a rybolov mohou omezit negativní vliv na živočišné a rostlinné druhy, stanoviště a ekosystémy a dopady klimatických změn;

Čtvrtek 16. ledna 2020

47. vyzývá proto EU a smluvní strany, aby se důrazně zavázaly k udržitelnému potravinovému systému, zemědělství, lesnictví a rybolovu, a to i pokud jde o požadavky a strategie udržitelného využívání přípravků na ochranu rostlin a živin, omezené používání pesticidů, ochranu půdy a stanovišť a druhů, které poskytují důležité ekosystémové služby, jako je například opylování, a zvýšenou selektivitu s cílem omezit kumulativní dopady na mořské a pobřežní ekosystémy a přispět k obnově rybích populací v citlivých zónách a v oblastech, kde dochází k nadměrnému rybolovu; vyzývá Komisi, aby do nadcházející revize směrnice EU o udržitelném používání pesticidů (2009/128/ES) zahrнула celounijní ambiciózní závazné cíle pro snížení používání pesticidů, a vyzývá Komisi, členské státy a regionální samosprávy, aby podporu v odvětví zemědělství, lesnictví a rybolovu přímo směřovaly na udržitelné postupy a ekorežimy;

48. vyzývá Komisi a členské státy, aby finančně podporovaly zemědělské a lesnické postupy, které jsou v souladu s cíli biologické rozmanitosti, jako je integrovaná ochrana před škůdci, integrované řízení živin, ekologické zemědělství, agroekologické postupy, ochrana půdy a vody, konzervační zemědělství, agrolesnictví, silvopastorální systémy, zavodňování, malé nebo roztroušené systémy a postupy ke zlepšování životních podmínek zvířat;

49. připomíná, že podle sdělení Komise nazvaného „Posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů“ jsou lesy, které pokrývají 30 % světové pevniny a jsou domovem 80 % druhů, nezbytnou součástí systémů, bez nichž by život na Zemi nebyl možný; zdůrazňuje, že jednou z hlavních příčin úbytku biologické rozmanitosti je deforestace a že emise spojené s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím v důsledku deforestace patří k významným příčinám změny klimatu; vyjadřuje znepokojení nad dopadem spotřeby v EU na deforestaci, protože EU je konečným konzumentem 10 % produktů spojených s deforestací; vyzývá Komisi, aby přijala jednotnou definici výrazu „nezpůsobující odlesňování“;

50. vyzývá Komisi, aby navrhla komplexní soubor opatření ke snížení dopadu spotřeby v EU na půdu a aby do tohoto souboru zahrнула také právní předpisy, které s přihlédnutím k principu náležitě péče zajistí, že produkty uváděné na trh EU budou pocházet z udržitelných dodavatelských řetězců, které nepřispívají k odlesňování, a rovněž akční plán týkající se palmového oleje; má za to, že opatření EU proti deforestaci by měla řešit to, co je její hlavní motivací, totiž produkce palmového oleje, sóji, hovězího masa a kaka; žádá Komisi, aby postupně, ovšem co nejdříve, ukončila používání biopaliv používaných v EU, která velmi pravděpodobně způsobují nepřímé změny ve využívání půdy;

51. zdůrazňuje, že opatření týkající se lesů musí být soudržná, musí bránit stejnou měrou úbytku biologické rozmanitosti i dopadům změny klimatu a musí zvyšovat přirozený propad uhlíku v EU a současně chránit a zvyšovat biologickou rozmanitost;

52. zdůrazňuje, že substitučním efektem lesních produktů nelze kompenzovat úbytek původních (primárních) lesů, které jsou považovány za nenahraditelné⁽⁸⁾ a měly by být chráněny právními kroky a pobídkami zaměřenými na jejich komplexní charakter, propojenost a reprezentativnost;

53. upozorňuje na skutečnost, že podle dokumentu W.P.P. (Perspektivy vývoje světové populace) z června 2019 má počet obyvatelstva zeměkoule vzrůst v nadcházejících 30 letech o 2 miliardy osob, čímž se zvýší vliv využívání půdy a moří na biologickou rozmanitost a pohlcování uhlíku; poukazuje na to, že pokračující úbytek biologické rozmanitosti ohrožuje potravinové zabezpečení a výživu; vyzývá smluvní strany, aby v programech přispívajících k zajištění potravin a zlepšování výživy prosazovaly udržitelné využívání biologické rozmanitosti a současně přispívaly k dosažení cílů udržitelného rozvoje se zvláštním zaměřením na cíl 2 – Konec hladu;

Městské oblasti

54. konstatuje, že znečištění, růst měst, zakrývání půdy a ničení stanovišť patří mezi další významné příčiny úbytku biologické rozmanitosti; připomíná, že podle zprávy platformy IPBES o globálním posouzení biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb se rozloha městských oblastí od roku 1992 zdvojnásobila a dva ze tří obyvatel EU žijí v městských oblastech; vyzývá k důkladnějšímu posouzení toho, jakou úlohu zastávají městské oblasti a města samotná při zachování biologické rozmanitosti, a dále k širšímu zapojení měst a místních orgánů do vymezování politik ochrany a zachování biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb, jakož i do monitorování, vykazování a ověřování;

⁽⁸⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 23. července 2019 nazvané „Posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů“ (COM(2019)0352).

Čtvrtek 16. ledna 2020

55. zastává názor, že potenciál měst, pokud jde o pomoc při ochraně biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb, je podceňován; připomíná, že zvyšování přínosů biologické rozmanitosti, ekosystémových služeb a městské zelené infrastruktury ve městech a v příměstských oblastech zlepšuje lidské zdraví; vyzývá Komisi a členské státy, aby prosazovaly hlubší začlenění biologické rozmanitosti a ekosystémových funkcí do projektování měst, městské politiky a územního plánování, čímž se sníží emise uhlíku a zlepší adaptace na změnu klimatu;

56. konstatuje, že městské oblasti mohou hrát v rámci EU transformační úlohu, pokud jde o biologickou rozmanitost; zdůrazňuje, že znečištění plasty a znečištění vody jsou důležitými faktory úbytku biologické rozmanitosti; domnívá se, že silné oběhové hospodářství by v souvislosti s novým akčním plánem pro oběhové hospodářství mohlo přispět v úsilí EU o obnovení biologické rozmanitosti;

57. vyjadřuje politování nad tím, že znečištění plasty a difúzní znečištění, způsobené například čistírnami odpadních vod, farmakologickými výrobky a neudržitelnými zemědělskými postupy, jako je intenzivní využívání živin, hluboce ovlivňují zdraví ekosystémů v oceánech;

Chráněné oblasti EU

58. vyzývá k provedení hloubkové analýzy všech chráněných oblastí EU, včetně lokalit soustavy Natura 2000, a ke zlepšení stavu, lepšího propojení a rozšíření těchto oblastí; zdůrazňuje potřebu standardizované metody pro výpočet chráněných oblastí a jasnou definici toho, co v EU představuje „chráněnou oblast“; podtrhuje skutečnost, že s ohledem na nedávnou zprávu panelu IPCC o oceánech a kryosféře v měnícím se klimatu je zapotřebí provést komplexní posouzení pobřežních a mořských chráněných oblastí v EU a jejich správy a podstatně tyto oblasti rozšířit; vyzývá k rozšíření chráněných mořských oblastí EU tak, aby zahrnovaly více pobřežních vod; zdůrazňuje, že kromě počtu chráněných oblastí má pro zastavení ztráty biologické rozmanitosti zásadní význam jejich kvalita, a že je proto třeba klást větší důraz na dobré a udržitelné řízení chráněných oblastí;

59. vyzývá Komisi, aby i nadále podnikala právní kroky, pokud zjistí, že nejsou dodržovány právní předpisy EU v oblasti ochrany přírody; poukazuje na to, že s ohledem na riziko nevratného poškození životního prostředí musí být postupy při řešení porušování environmentálních předpisů účinnější; zdůrazňuje, že je nezbytné urychleně zajistit řádné vymáhání dodržování směrnic o ochraně přírody a transparentním způsobem řešit stížnosti na porušování právních předpisů;

60. konstatuje, že rámec pro ochranu přírody by mohl v důsledku nedostatečného provádění vytvářet nepřátelské pracovní podmínky pro aktivisty a ochránce přírody, a že tato situace by je mohla přímo či nepřímo ohrožovat na životě; zdůrazňuje, že EU by měla aktivně odsoudit vraždy ekologických aktivistů a ochránců přírody;

61. zdůrazňuje, že zelená infrastruktura poskytuje ekosystémové služby, které podporují biologickou rozmanitost, například zvyšováním počtu ekologických koridorů v městském prostředí;

Inovace, výzkum a vzdělávání

62. připomíná důležitost inovací, výzkumu a vzdělávání pro to, aby bylo dosaženo cílů vymezených ve Vizi 2050; zdůrazňuje, že je důležité podporovat výzkum a participativní vědy s cílem prohloubit znalosti, zejména pokud jde o oceány, z nichž většina zůstává neprozkoumána; vyzývá Komisi a Radu, aby v příštím VFR ve prospěch programu Horizont Evropa navýšily rozpočtové prostředky na 120 miliard EUR, zejména ve prospěch kategorie „přírodní zdroje“, včetně základního i aplikovaného výzkumu, např. v oblasti taxonomie, a aby zahájily v rámci tohoto programu opatření na ochranu a obnovu biologické rozmanitosti; vyzývá smluvní strany, aby zaměřily svou pozornost zejména na souvislost mezi zachováním biologické rozmanitosti, přínosy pro lidské zdraví a dobrým stavem hospodářství a aby koordinovaly opatření pro shromažďování údajů;

63. vyzývá Komisi, aby podporovala další výzkum účinků změn ve využívání půdy, včetně odlesňování a výroby bioenergie, na emise skleníkových plynů a aby výsledky tohoto výzkumu brala v úvahu při vytváření politik v budoucnosti;

64. konstatuje, že podle evropské strategie pro plasty v oběhovém hospodářství přijaté dne 16. ledna 2018 by se 150 milionů tun plastů, které se nahromadily ve světových oceánech, mohlo do roku 2030 zdvojnásobit, v důsledku čehož by bylo ohroženo více než 660 druhů a poškozeno naše životní prostředí; vyzývá Komisi, aby realizovala stěžejní iniciativy proti znečištění plasty a jeho dopadu na biologickou rozmanitost; zdůrazňuje zvláštní případ mikroplastů, které představují více než 80 % sebraných odpadků v mořích a ohrožují biologickou rozmanitost moří; vítá proto, že se Ursula von der

Čtvrtek 16. ledna 2020

Leyenová zavázala otevřít „novou frontu“ v našem boji proti plastovému odpadu a řešit problém mikroplastů; zdůrazňuje potřebu přístupu založeného na oběhovém hospodářství, který klade důraz na výzkum a inovace v oblasti udržitelných výrobků;

65. vyzdvihuje význam vzdělávání pro zvyšování povědomí o biologické rozmanitosti a ochraně životního prostředí; konstatuje, že chráněné naučné oblasti jsou důležitým a účinným nástrojem ke zvýšení informovanosti veřejnosti a ke zlepšení ochrany přírody;

Budování kapacit, povědomí veřejnosti a zapojení všech subjektů

66. zdůrazňuje, že budování kapacit a zvyšování povědomí jsou klíčem k úspěšnému provádění a k lepšímu pochopení významu biologické rozmanitosti; vítá proto rozhodnutí přijaté na 14. zasedání konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti, jímž se smluvní strany, ale také vlády dalších zemí a dárci, kteří toho jsou schopni, vybízí, aby poskytli finanční prostředky na budování kapacit, odbornou pomoc a přenos technologií;

67. s ohledem na dosažení cílů EU a globálních cílů vyzdvihuje význam poskytování komplexních informací a snahy o větší zapojení občanské společnosti a občanů z různých věkových a sociálních skupin;

68. vyzývá smluvní strany, aby podporovaly veřejné informační kampaně a zapojení různých zainteresovaných stran s cílem nalézt společně s místními komunitami a původním obyvatelstvem konkrétní řešení, která by podporovala udržitelné využívání půdy v zájmu posílení biologické rozmanitosti a plně respektovala regionální rozdíly v krajině a stanovištích;

69. vítá záměr aktivně spolupracovat se zainteresovanými stranami, což má zásadní význam pro docenění, ochranu, zachování, udržitelné využívání a obnovu biologické rozmanitosti, a zdůrazňuje, že efektivnější jednání s různými stupni veřejné správy, odvětvími a aktéry ze soukromé sféry, jakož i mezi nimi navzájem, povede ke vzniku příležitostí pro začlenění cílů biologické rozmanitosti do dalších politik; je přesvědčen, že je nezbytně nutné zapojit podniky a finanční instituce, a v tomto směru vítá úsilí Komise spolupracovat se soukromým sektorem při realizaci opatření k zachování biologické rozmanitosti, zejména prostřednictvím platformy EU pro podnikání a biologickou rozmanitost; oceňuje v tomto ohledu iniciativy soukromého sektoru, jako například iniciativy „One Planet Business for Biodiversity“ zahájené na summitu OSN o opatřeních v oblasti klimatu, který se konal v New Yorku;

70. vyzývá Komisi, aby zvažila zavedení harmonizované metodiky pro výpočet ekologické stopy společností z EU a jejich dopadu na biologickou rozmanitost;

71. domnívá se, že k řešení klimatických problémů, zhoršování životního prostředí a úbytku biologické rozmanitosti jsou zapotřebí transformační změny ve společnosti; zdůrazňuje, že je důležité řídit se zásadou spravedlivého přechodu, která zajistí, že tento proces bude inkluzivní a spravedlivý;

72. upozorňuje, že informovanost veřejnosti, přístup ke komplexním informacím a snadno srozumitelné údaje umožňují spotřebitelům činit při nákupu informovaná rozhodnutí a podporují udržitelnou spotřebu; trvá tedy na tom, že tyto aspekty by měly být součástí komplexního souboru opatření, zejména pokud jde o produkty, které vedou k odlesňování, ničení ekosystémů a porušování lidských práv; vyzývá Komisi a členské státy, aby zefektivnily sledovatelnost a kontrolu produktů napříč hodnotovým a dodavatelským řetězcem, a tím zajistily naprostou transparentnost také pro spotřebitele;

73. zdůrazňuje, že je třeba lépe rozvíjet certifikaci pro používání ekoznačky a certifikaci proti odlesňování;

74. vítá, že se v roce 2020 uskuteční v Marseille kongres Mezinárodního svazu ochrany přírody; vyzývá Komisi, aby na tomto fóru vyslala jasný signál své podpory, pokud jde o závazky v oblasti ochrany biologické rozmanitosti;

o

o o

75. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
